

Jindřich Kulhavý: Následky šílenství mají svůj dopad na nás všechny

- CZ24 News | 15. dubna 2022

ČESKO: Žlutomodré šílenství začíná mít dopad na mnoho našich občanů. Snaha bleskově integrovat statisíce Ukrajinců do naší společnosti narazila na mnoho limitů, které byly sice dopředu známé, ovšem političtí teoretici ve vládě je ignorovali. Takže se tu opět rozdělily názorové skupiny, z nichž zpočátku byla nejvíce slyšet ta ideologicky poblouzněná a vládou podporovaná vítačská, aby se nyní stále více ozývala druhá, tedy kritická a vycházející z reality.

Petr Fiala i Markéta Adamová Pekarová už veřejně a s drzostí jim vlastní oznámili, že český národ díky bojům na Ukrajině výrazně zchudne a půjde o plošnou realitu. Dále oznámili, že neporostou platy a samozřejmě vše svedli na Vladimíra Putina. Zde je třeba připomenout, že Klausem Schwabem připravovaný a proklamovaný Velký reset počítal s mnoha dopady na společnost shodnými s těmi, které vnímáme nyní, i bez jakékoliv války na Ukrajině. Říkal přeci, že nebudeme nic vlastnit a ani o to nebudeme stát, levnější pro nás bude vše sdílet. Green Deal nás zase připravoval na svět bez spalovacích motorů, což má logiku, podíváme li se na ceny pohonných hmot a jejich možná již blízkou nedostupnost, také na nedostatečné množství elektřiny, což se při její nižší výrobě z důvodu vypnutých plynových a uhelných elektráren může stát brzkou realitou. U nás navíc údajně končí odběr ruských palivových článků pro naše jaderné elektrárny, což už tu bylo, a byl s tím zásadní problém. Dodavatelé energie právě navýšili odběratelům zálohy, aby šok v ročním zúčtování byl malinko menší.

Ceny potravin vyletěly raketově nahoru, obchodníci s jiným sortimentem si i přes zdražování zboží stěžují na menší tržby a srovnáte-li návštěvnost obchodních center před covidem a Ukrajinou s nynějším stavem, cítíte se v nich, pokud je tedy navštívíte, značně osamoceni. Lidé se poměrně dost naučili žít v izolaci a paradoxně největší boom zažívají drahé rozvážkové služby. Jejich počet je vysoký a pro nás normálně uvažující naprosto nepochopitelný. Rozdělení společnosti na jednotlivé fragmenty dosáhlo tak vysoké úrovně, že se rozpadnula řada přátelství a dalších svazků a vztahů, takže se často lidé nemají potřebu scházet ani na rodinných večerech či jiných podobných akcích. Za to nemůže žádná Ukrajina. Ceny potravin tak zabíjejí jak obchod, tak i restaurace a přeneseně společenský život. A to zdaleka nejsme blízko stropu, protože přepravci se stále snaží i přes vysoké ceny pohonných hmot držet úhrady za přepravu na co nejrozmumnější úrovni, což nevydrží dlouho. Liknavost vlády při zásahu do cen nafty a benzínu bude mít brzy své oběti.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Pětikoalice šla do voleb s tím, že bude lépe. Nyní se ohání dluhem 800 miliard, který tu nechala vláda Andreje Babiše. Víme, že Babiš využil covidu k provětrání pokladny, ale většina opatření procházela sněmovnou, která schvalovala nouzový stav umožňující nákupy zdravotnického materiálu a vakcín bez výběrového řízení, uzavírky průmyslu a vyplácení různých náhrad. Kdyby zůstala republika v běžném režimu, nic z toho by se nestalo, navíc poslanci mohli díky složení sněmovny proti zadlužování zasáhnout. Alibistické řeči Petra Fialy a hloupé Pekarové Adamové jsou tak nyní pouze účelovým plakáním na hrobě České republiky. Věděli naprosto přesně, co se dělo a pouze přitápěli pod stejným kotlem, jako Babiš. A nyní do něho hází vakcíny s prošlou expirací a nakupují další, které budou muset záhy pálit také. Ukrajina se tak stala mediální záchranou pro celou vládu, která své nově vznikající problémy bude házet na starou vládu a cenu za podporu nacisticky uvažujícího komedianta Zelenského zkusí zahladit předešlým zadlužováním. Jak jinak lze vnímat další rozhazování peněz, tentokrát za žlutomodré šílenství?

Vláda nám již naznačila, že se blíží hranice, kdy zkolabuje školství a zdravotnictví. Upřímně řečeno, obě tyto instituce k tomu měly blízko už před ukrajinskou krizí a nedostatek financí v nich se projevuje dlouho době. Přeplněním škol a některých oddělení nemocnic, kde končí Ukrajinci postižení nemocemi, které u nás už díky očkování dětí vymizely, je jen střípkem v mozaice, kterou si nyní skládáme. Setkáváme se s obrovskou arogancí a drzostí Ukrajinců, rozdílnou kulturou ve výchově dětí, s nehoráznými požadavky příchozích a s podvolováním se úřadů těmto neoprávněným nárokům z jejich strany. Tím narážíme na další problémy, jako je řešení otázky bydlení, parkování v městských aglomeracích, rozdílnými hygienickými návyky. Místo očekávané vděčnosti tak získáváme pocit, že jsme pouze dojnou krávou a de facto je jinak obtěžujeme. A úplně stejný přístup k nám má Pětikoalice. Jsme pro ně pouze zdrojem a vůbec je naše problémy nezajímají.

Ptáme se tedy, kde Pekarová s dvoustetisícovým platem bere tu drzost nám oznamovat, že dobře už bylo a nyní budeme chudí? Jak může předseda vlády nedávno slibující, že se o český lid postará, nahlas říkat, že budeme muset být skromní, a i přesto se nebudeme mít dobře, zároveň ve svém ideologickém poblouznění odesílají za miliardy korun zbraně, potravinovou a jinou pomoc náckovi ve vedení Ukrajiny, a ještě vydávají měsíčně další obrovské částky za krátkodobou integraci Ukrajinců do naší společnosti? Vláda naslouchá volání ukrajinského prezidenta po dalších zbraních, div se mi neomlouvá za to, že mu nevěnuje naše předražené gripeny, nejradši by nechala narukovat naše záložáky do Azovského praporu, ale nám budou říkat, že máme snižovat teplotu v bytech a počítat s tím, že nám výrazně poklesne životní standard? Pravým důvodem je naše setrvávání v potápějící se EU, dobrovolné se vzdávání možnosti oboustranně výhodně obchodovat s Ruskem či Čínou a Běloruskem, dále podporování nacistického režimu na Ukrajině. Vláda, která by se zbavila těchto přítěží, je ta, kterou chceme. Být ideologicky nezatíženým rovnocenným partnerem pro všechny, kteří nás nechtějí pouze vysávat. Současná politická reprezentace nám nic takového neposkytne, je tedy třeba ji odstavit od poloplného koryta. Čím dříve to uděláme, tím lépe. Tedy pokud nechceme žít v bídě a strachu z toho, co přijde zítra.

AUTOR: Jindřich Kulhavý